

22. Apr. 1972

FAKTA

Dato:
22. Apr. 1972

Sidetæl:
Notes 72 bd 1 s. 13-14

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

de ses limites et de ses
exigences.

"Je suis et tout est
bien"

Paris 22-4-72.

Hvis man spørger en
Kunstner, hvorfor han arbej-
der med kunst - af
hvilken grund, som ville han
formodentlig, hvis han var
sund fornuft, svare at han
ikke især det og der ikke
var nogen som helst grund til
at han gjorde det.

Man skulle dog er sandheden:
at der ikke er, og aldrig har
været, nogen faktisk årsag

til at fremstille kunst.
At man har kunnet bringe
kunstner til at tjene et
eller andet formål er en anden
sag, af ren social beskaffenhed
og har ikke med selve
Kunstner at gøre.

At et menneske har drømt
til at fremstille kunst er
der ikke nogen formål, den
forklaring ~~for~~ man. Og
er vel dog en fuldstændig
overflødig - en sådan for-
klaring - lige som beskæftigelses-
sammenhæng er ~~fuldstændig~~ fjende
den.

At man vil have en
årsag - en forklaring, man
den kunstneriske aktivitet
er alene et produkt af rejsens
forfængelighed.

KILDER TIL DANSK KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

Det er jo ikke fordi
man havde at kunne
frelse verden, man i sin
tid begynte at beskæftige
sig med kunst.

Det var nægt man gjorde
ude tilhørende for sin egen
skyld - helt uden tanker
for andre - for et publi-
-kum.

Man tegned og malede -
det var det essentielle
- udstillinger - publikum -
var nægt der først tænkte
- de op som begreb - sene-
-re.

Dette begreb har først
måske, alle udfyldt med
sig. At lave kunst, for

sig selv, var mit lille lang-
-re del en rovedende - man
kann også tænke på at
vise hvad man havde for
andre - og Strahls opstod
Spørgsmaale: var det
guld nok til at vise
frem? Ville man synes
om det? Fra selve glæden
ved processen: at male -
var man Strahls krammel
over i betyngning for
resultatet. Resultatet blev
efterhånden det centrale
- man mistede her sin
i skyld.